

TABLE I—NOUN—EPITHET FORMULAE OF GODS AND HEROES IN THE NOMINATIVE CASE; PRINCIPAL TYPES

(An asterisk * indicates that the metre of a name makes a noun—epithet formula impossible in the metre in question)

	Between the bucolic diaeresis and the end of the line — 0 0 0 —	Between the hepthemimeral caesura and the end of the line 0 0 — 0 0 —	Between the feminine caesura and the end of the line 0 — 0 0 — 0 0 — 0	Between the beginning of the line and the penthemimeral caesura — 0 0 — 0 0 —	Noun—epithet formulae of different types	Different types of formulae
Ὀδυσσεύς	δῖος Ὀδυσσεύς 60 ἔσθλός Ὀδυσσεύς 3	πολύμητις Ὀδυσσεύς 81 πτολίπορθος Ὀδυσσεύς 4	πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς 38	διογενὴς Ὀδυσσεύς 4	12	8
Ἀθήνη	Παλλὰς Ἀθήνη 39 [ὄβριμοπάτρη] 2	γλαυκῶπις Ἀθήνη 26	θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 51 Ἀλαλκομενης Ἀθήνη 2	Παλλὰς Ἀθηναίη 8	11	6
Ἀπόλλων	Φοῖβος Ἀπόλλων 33	Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων 2 ἐκάεργος Ἀπόλλων 6 κλυτότοξος Ἀπόλλων 1	ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων 5 ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων 3	[Φοῖβος ἀκερσεκόμης] 1	15	5
Ἀχιλλεύς	δῖος Ἀχιλλεύς 34 ᾠκὺς Ἀχιλλεύς 5	πόδας ᾠκὺς Ἀχιλλεύς 31 μεγάρθυμος Ἀχιλλεύς 1	ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς 21		10	7
Ζεὺς	μητίετα Ζεὺς 18 εὐρύοπα Ζεὺς 14	νεφεληγερέτα Ζεὺς 30 Ζεὺς τερπικέρανος 4 στεροπηγερέτα Ζεὺς 1	[πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε] 15 Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεὺς 1	Ζεὺς ὑψιβρεμέτης 5	39	24
Ἥρη	πότνια Ἥρη 11	λευκώλενος Ἥρη 3	βοῶπις πότνια Ἥρη 11 θεὰ λευκώλενος Ἥρη 19		3	3
Ἔκτωρ	Φαίδιμος Ἔκτωρ 29 ὄβριμος Ἔκτωρ 4	κορυθαίολος Ἔκτωρ 25	μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ 12	Ἔκτωρ Πριαμίδης 6	11	7
Νέστωρ	ἰππότα Νέστωρ 1		Γεῆμιος ἰππότα Νέστωρ 31		7	4
Ἄρης	χάλκεος Ἄρης 5 ὄβριμος Ἄρης 5	χρυσήμιος Ἄρης 1	βριήπιος ὄβριμος Ἄρης 1 Ἄρης ἄτος πολέμοιο 3		12	10
Διομήδης	[Τυδέος υἱός] 8	κρατερός Διομήδης 12 ἀγαθὸς Διομήδης 1	βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης 21		7	5
Ἀγαμέμνων	*	κρείων Ἀγαμέμνων 26	ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων 37	[ἦρωσ Ἀτρείδης] 3	15	6

[50-1]

The Epithet and the Formula, I

39

One example will serve to illustrate the complex mode of operation of this basically simple principle. Let us choose a relatively uncomplicated case, a sentence made up of a simple subject and simple predicate. If one can fill the first half of the line with the predicate, and if one further disposes of a series of grammatical subjects each of which separately can fill the second half of the line, then with these materials one can form as many different lines as one has subjects. This is exactly the idea which Homer uses to express the idea 'and X replied'. With the help of a pronoun, a conjunction, and an adverb, the verb becomes an expression which fills the line as far as the feminine caesura:

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα.

To match this, we have a series of proper names expanded by epithetic words which are able to fill the space between the feminine caesura and the end of the line. There are 27 different lines in the *Iliad* and the *Odyssey* which the poet forms in this way:¹

πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς (thrice)
 ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς (twice)
 βοῶπις πότνια Ἥρη (4 times)
 Γερήμιος ἱππότης Νέστωρ (8 times)
 θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη (7 times) |
 βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος (twice)
 Δόλων, Εὐμήδεος υἱός
 Ποσειδάων ἐνοσίχθων (twice)
 Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 ποδηνέμιος ὠκεία Ἴρις
 μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ (twice)
 φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
 Λιόνη, δία θεῶν
 θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 μέγας Τελαμῶνιος Αἴας (twice)
 γέρον Πηλεΐδος θεοειδής (5 times)
 Μέδων πεπνυμένα εἰδώς
 περίφρων Πηνελόπεια (4 times)
 διίκτορος Ἀργειφόντης
 συμβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν
 περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις (4 times)
 πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια
 ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων (thrice)
 πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

τὸν } δ' ἠμείβετ' ἔπειτα
 τὴν }

Or again, the epic poet could make a line by joining any one of these subject hemistichs to any predicate hemistich which completes the sentence and which fills the space between the beginning of the line and the feminine caesura and ends in a short vowel. For the hemistich, πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, for example, we find:

αὐτὰρ ὁ μερμήριξε
 δὴ τότε μερμήριξε
 αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα
 αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ γ' ἄκουσε
 αὐτὰρ ὁ δέξατο χεῖρ' ἢ
 ἦ τοι ὁ πῖνε καὶ ἦσθε
 ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῖθε
 ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἦράτο
 ὡς φάτο, ῥίγησεν δέ |
 ὡς φάτο, γήθησεν δέ
 ὡς φάτο, μείδησεν δέ
 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἑσάκουσε
 τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα
 τὸν δ' ὡς οὖν εἰρήσθε
 δεῦτερος αὖτ' ἀνάειρε
 κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε
 ἔνθα στὰς θηεῖτο
 ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα
 (twice) τοῖς ἄρα μύθων ἄρχε
 σμερδαλέον δ' ἐβόησε
 (twice) γήθησεν τ' ἄρ' ἔπειτα

πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς

5

The number of lines in Homer made up in this way of two hemistichs is enormous. We find for example:

πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 θεὰ λευκώλενος Ἥρη (twice)
 βοῶπις πότνια Ἥρη
 πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε (twice)
 Καλυψὶν δία θεῶν
 βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 Γερήμιος ἱππότης Νέστωρ (5 times)
 θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη (thrice)
 Ποσειδάων ἐνοσίχθων (twice)
 μέγας Τελαμῶνιος Αἴας

¹ Here and elsewhere we indicate the number of times an expression is used, except in cases where it is used only once.